

[Leif Hermann]

investere de beløb, de gerne vil investere. Efter vores opfattelse skal disse investeringer accelereres, men det må man tale med kommunerne om.

Men nu sagde fru Lone Dybkjær, at vi skal have garantier for, at målsætningen kan nås, og nævnede, at vi bl.a. skal have hittet ud af, hvor stor udsivningen er fra de forskellige arealer med forskellige afgrøder på og formentlig også med forskellig udbringning af gødning.

Jamen det er jo et projekt, der ikke kan nås inden den 1. februar. Det udredningsgrundlag, vi har brug for, er der allerede, men vi har ikke et udredningsgrundlag som det, fru Lone Dybkjær efterlyser, og det kan næppe nås inden 1. februar.

Jeg må konkludere, at fru Lone Dybkjær er i gang med at svække regeringens egen aktionsplan på et ganske afgørende område, nemlig landbrugsområdet. Realiteten i det, fru Lone Dybkjær foreslår os, er præcis det, som landbruget har ønsket, minus 1 år. Det er det, Det Radikale Venstre kan diske op med i denne debat: medløberi med hensyn til landbruget og Venstres holdninger og så en lille stramning for et syns skyld.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er muligt, at jeg har overhørt nogle kommentarer fra landbruget; jeg har nu ikke på noget tidspunkt hørt dem give tilslutning til, at udledningen af kvælstof skulle reduceres med 50 pct., men det kan være, jeg tager fejl. Det er så også en kommentar til hr. Løvig Simonsens spørgsmål om, hvem det er bindende for. Det er selvfølgelig bindende for regeringen, og det er selvfølgelig også bindende for det erhverv, den indgår aftale med, in casu landbruget. Jeg har set, der er et vist brug af min dagsorden i det socialdemokratiske forslag, og det havde måske været klogt af mig, om jeg havde skrevet: plan og retsfor skrifter, sådan at det havde været helt klarlagt, men det ligger naturligvis i det. Det kan godt være, at jeg skulle have hugget lidt, lige så vel som det omvendte har været tilfældet, og at man så kunne være nået lidt længere.

Men for at der ikke skal være tvivl om det, vil jeg gerne understrege, at der naturligvis er tale om planer og forskrifter, og at de

naturligvis skal være bindende. Det, jeg har sagt, er, at midlerne kunne diskuteres, men at målsætningen var tvungen, men hvis man skal opfylde en tvungen målsætning, må der naturligvis også på et tidspunkt være bindende midler; det er hævet over enhver tvivl.

Jeg vil ikke gå ind i en nærmere diskussion med Socialdemokratiet om penge eller ikke penge; man mener åbenbart, at kommunerne kan klare det hele, og det er jo fint nok, og industrien kan også klare det hele, og det medgiver jeg de har sagt, men jeg tror nu nok, det er meget klogt, at vi tager en diskussion om, hvad det vil betyde for kommunerne, for deres kasse er jo faktisk heller ikke bundløs.

Hr. Arne Bjerregaards indlæg kan jeg desværre ikke kommentere. Jeg forstår ikke hr. Arne Bjerregaards ærinde og dermed heller ikke hans spørgsmål. Til hr. Albrechtsen vil jeg bare sige, at jeg er ked af, det ikke er gået op for hr. Albrechtsen, hvad jeg mener. Det miljøpolitiske formål med min dagsorden er en halvering af kvælstofudledningen og en reduktion af fosforudledningen med 80 pct. Jeg mener ikke, det kan siges klarere.

(Kort bemærkning).

Addi Andersen (CD):

Som en af de sidste ordførere i rækken har jeg siddet og overvejet, om jeg fremover skulle aflevere mine ordførertaler i små bidder som korte bemærkninger.

I dag er dagen, hvor vi debatterer forureningen af vore vandløb, søer og indre farvande på baggrund af den forespørgsel, der er rejst af Socialdemokratiet. Jeg havde håbet, at vi skulle bruge debatten til noget konstruktivt og ikke til at skælde hinanden ud.

Socialdemokratiet gør meget ud af, hvad denne regering ikke har gjort, og hvad den bør gøre; jeg kunne fristes til at stille det spørgsmål, hvorfor den tidligere regering ikke foretog sig noget mere, end den egentlig gjorde, for det er også medvirkende til, at forureningen har det omfang, den har i dag. Det er ikke udelukkende miljøpolitikken inden for de sidste fire år, der har fremkaldt problemerne. Som vi hørte før, har den tidligere regering kendt til den stigende forurening siden 1971, og der er, så vidt jeg kan regne ud, gået 15 år siden.